

Lag om ändring i lagen (1974: 922) om kreditpolitiska medel;

utfärdad den 4 juni 1987.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 2, 11–13, 28 och 30 §§ lagen (1974: 922) om kreditpolitiska medel skall ha följande lydelse.

2 §² I denna lag förstås med

1. *bankinstitut*: bankaktiebolag, sparbank och central föreningsbank,
2. *försäkringsinstitut*: allmänna pensionsfonden och försäkringsföretag med svensk koncession,
3. *kreditinstitut*: bankinstitut, lokal föreningsbank, kreditaktiebolag, finansbolag, fondkommissionsbolag, försäkringsinstitut, landshypoteks- och stadshypoteksinstitutionerna och Svenska skeppshypotekskassan.

¹ Prop. 1986/87: 12 och 143, FiU 28, rskr. 309.

² Senaste lydelse 1980: 1095.

SFS 1987: 385

Utkom från trycket
den 15 juni 1987

11 § Förordnande om kassakrav kan avse kreditinstitut.

Med kassakrav avses att ett visst minsta belopp av ett kreditinstituts medel skall finnas på räkning i riksbanken. Med sådan placering jämställs ineliggande kassa i den mån denna får medräknas enligt 13 §.

12 § Kassakrav kan bestämmas till ett belopp som vid viss tidpunkt eller under en tidsperiod svarar mot viss andel, högst femton procent, av ett kreditinstituts placeringar eller förbindelser med de undantag som riksbanken anger enligt 13 § 4.

Kassakrav kan också bestämmas så att förändringen under en tidsperiod av ett kreditinstituts medel, placerade enligt 11 § andra stycket, skall svara mot en viss procent av förändringen av institutets samtliga placeringar eller förbindelser med de undantag som riksbanken anger. Därvid får kravet dock inte sättas högre än vad som följer av första stycket.

13 § Riksbanken anger

1. den tidpunkt (beräkningstidpunkt) eller den tidsperiod (beräkningsperiod) då kassakravet skall vara uppfyllt,
2. det procenttal som skall gälla för kassakravet och hur detta skall beräknas,
3. i vad mån ineliggande kassa får medräknas för uppfyllande av kassakravet,
4. i vad mån undantag från placeringarna eller förbindelserna får göras.

28 §³ Kreditinstitut skall efter anmodan av riksbanken lämna de uppgifter som riksbanken anser nödvändiga för att bedöma om kreditpolitiskt medel behöver användas eller för att tillämpa meddelat förordnande. Uppgiftsskyldighet som sagts nu åligger även annan som kan omfattas av förordnande enligt 25 §.

Riksbanken får föreskriva att uppgift om ränteändring skall lämnas senast femton dagar före ändringen.

30 §⁴ Särskild avgift skall utgöra, vid åsidosättande av föreskrift i fråga om

1. likviditets- eller kassakrav, ett belopp som svarar mot ränta på underskottet för tiden från föregående beräkningstidpunkt eller, om tidigare beräkning ej skett, från det föreskriften trätt i tillämpning eller för beräkningsperioden, varvid räntesatsen för år får i fråga om likviditetskrav överstiga riksbankens diskonto med högst tre procentenheter och i fråga om kassakrav uppgå till högst två gånger diskontot,
2. utlåningsreglering, ett belopp som för tiden från den föregående beräkningstidpunkten eller, om en tidigare beräkning ej skett, från det föreskriften trätt i tillämpning eller för beräkningsperioden svarar mot ränta på det belopp med vilket utlåningen, garantiförbindelserna eller leasingobjektens värde överskridit den fastställda gränsen, varvid räntesatsen för år får med högst tre procentenheter överstiga riksbankens diskonto,
3. emissionskontroll, högst två procent av hela lånesumman för varje år av den för lånet bestämda längsta löptiden,

³ Ändringen innebär att tredje stycket upphävs.

⁴ Senaste lydelse 1980: 522.

4. allmän placeringsplikt, ett belopp som för beräkningsperiod svarar mot ränta på den del av ålagd placeringsplikt för perioden eller för perioden och tidigare beräkningsperioder sammantagna som ej uppfyllts, varvid räntesatsen för år får med högst tre procentenheter överstiga riksbankens diskonto,

5. särskild placeringsplikt, högst fem procent av den del av ålagd placeringsplikt som ej uppfyllts,

6. räntereglering, två gånger det belopp med vilket räntan avvikit från den ränta som skolat utgå enligt fastställd räntesats.

Vid tillämpning av första stycket 1 får utjämning ske mellan över- och underskott vid olika beräkningstidpunkter eller under två eller flera beräkningsperioder och räntan beräknas på det genomsnittliga underskottet.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1987.

På regeringens vägnar

KJELL-OLOF FELDT

Anders Nordström
(Finansdepartementet)

